

MËMA

Sa her më vjen malli,
ke mëmën ime dua,
aq her ka mendja,
më vjen kur rrij mua:
kur ka sisa kjumshtin pija,
te kur ngrah vyer i rrija,
pishkuriq te kur më laj,
të mos bieia vet më mbaj.
Kur më puthi e më mbraçoj,
o te kur me mua loj,
bukezjerën kur e haja,
te kur qeshja o kur kjaja.
Kur ka kunulla ngjatë rrija,
rrij prez njera që flija,
kunun tundi e më këndoj,
ndishi miza e dharasoj.
Me kupertën më mbuloj,
sa me gjumin më qëlloj,
si kit flisja fjalë më thoj,
e të ngisja më mësoj.
Që te kur një ditë më lure,
ti ng'è di që penë më vure,
ti më rrite e më martove,
një ditë fleve e më ng'ù zgjuove.
Edhe sonde ng'è harrojta,
pë sa mirë mëmën duojta,
e sërres kur prez e dua,
të më ndihënj mëma mua.

LA MAMMA

Ogni volta che mi viene la nostalgia
che voglio la mamma,
tante volte mi viene in mente
quando mi cresceva:

quando dal seno succhiavo il latte,
quando le stavo addosso aggrappato,
quando mi svestiva per lavarmi e
mi proteggeva per non cadere.

Quando mi baciava e abbracciava
o quando giocava con me,
quando mangiavo il pancotto,
quando ridevo e piangevo.

Quando stavo disteso sulla culla,
stava vicino finchè mi addormentavo,
dondolava la culla e mi cantava,
se c'era la mosca l'allontanava.

Mi copriva con la coperta
appena prendevo sonno,
mi insegnava a parlare,
ed a camminare.

Da quando un giorno mi hai lasciato,
tu non sai la pena che mi hai dato,
mi hai cresciuto e fatto sposare e
un giorno ti addormentasti per non svegliarti più.

Anche oggi non ho dimenticato,
il bene che ho voluto alla mamma,
la chiamo quando la voglio vicino,
per farmi aiutare dalla mamma.